deuota dñoe. Et sic patet tertiũ. qꝑ
deũ delẽ diligere ardẽter. Quarto
qꝑ delẽ deũ ostãter diligere. Naz
sũt mõstãtes i dilectiõe q̃ hodie
diligũt opa lõ. a faciunt ea i diui
no amore ꝯ eras odiũt. mala ꝓpe
trãdo. Sz deũ diligit aia deuota in
caũ. Rogo vos filie ihrl'm. ãgeli
dei cũ veneritis ad drũ mea opa lõ
presẽtando dicite ei qꝑ amore lan
gueo ex ostãti dilectiõe. Sic ei hõ
ẽ in ostanti dilectiõe. a nõ ꝓt hñe
quẽ diligit languet ex amoẽ. Ita
spiritualiẽ hõ languet ex desideio
eterne vite. Cõpaẽ ei vera dilectio
dei lãguoi corpali ꝓpter q̃tuor. Pri
mo ꝓpter gustũ: qꝑ qũ hõ lãguet
nõ sapiũt sibi cibaria. Ita hoi di
ligẽti deũ ostãter nõ sapiũt carnalia
aug⁹ diligẽti aie desipit oĩs caro
Secũdo ꝓpter eũsionẽ oculorũ qꝑ
qũ hõ lãguet a vidz hastilitudia a
coreas aũtit oculos a abhorret ta
lia videẽ. Ite hõ deũ diligẽs abhor
ret oia trãsitoria a vana. Vnde di
cebat apl's ad galath. Crucifix⁹
est m̃ mund⁹ a ego mundo. Item
greg. Vilescũt aie oia que haben
tur i terris. Tercio qꝑ oia sunt hoi
lãgueti amara. Ita lãguor spũal
facit hoi amara oia pecã nõ solu
sua: ꝯ ec aliena. Vñ paul⁹ postq̃
deũ ostãter dilexit ex tota aia dix
it ad rõnos. Tristicia ẽ mihi mag
et ostinu⁹ dolor in corde meo. vt q̃c
q̃d audio malũ de primo l' video
Quarto languor natural cotidie
ẽ desiderio videi i amore quẽ corde
diligit. Vñ aia i caũ. Sub vmbra
illi⁹ sedi quẽ desiderauí. Ita aia e⁹
libz fidel q̃ ẽ i amore dei ostinua nõ
requescit donec videat deũ facie ad
faciẽ. Vnde dauid in ps. dicit. Si
tiuit aia mea ad deũ fontẽ viuum
a nõ requescam vt qũ veniã a appa
rebo ante faciez dei mei. Tũc talis
in amore cordis copulat a inebri
at a delectat a quietat sic amãs cũ
amato. Vnde iohes. De⁹ caritas ẽ
et qui manet i caritate in deo ma
net a de⁹ in eo. Inebriat tal aia i
amore dei. Vnde aia deuota in can
ticis. Introduxit me rex in cellaz
vinariã. ordinauit in me caritatẽ
Ite q̃etat vt nullã aliã creaturaz
q̃rat nisi solũ deũ. Vnde aug⁹ sup
genesi. Vna ẽ viet⁹ ibi amare qd
videas hñe qd amas a amatũ ek
naliter i trãqllitate possidẽ. Ergo
quo ad thẽa dilige dñm deuz tuũ
ex toto corde tuo fortiter sapiẽter
ardẽter a constanter

Dñica. xix. ¶ Sermo. lx.

Qõfide fili mi remittũt tibi
pecã tua. Math. ix. Nota
ãte peccũ geneã cõ huma
na habuit. iiij. bonas vtilitates. p
ma fuit libertas. Nã libertas ꝓua
let auro. ꝯ illam p⁹ peccũ amisit a
facta ẽ quasi filia captiua. Qd oq̃
titur ibere. treñ. Captiua filia sy
on: solu e vincula colli tui. Secun
da fuit pulchritudo. Vnde de ea
dicebatur sapiencie. Qz pulchra
es et q̃m decora statura tua. Assi
mulata est palme a illam amisit

et facta ē quāsi nigra. Vnde treñ.
denigrata est facies nostra super
carbones. Tercia ē q̄ fuit v̄tutib9
adornata Sed p9 peccatū v̄tutib9
spoliata Vñ luce. viij. Descēdit hō
ab ihrl'em in iherico ⁊ incidit ī la
trones q̄ ipsū spoliauerūt Quarta
fuit sapiētie claritas quā amisit.
Vñ aug9 sup geñ. Q̄ ad ā āte pec
catū oīb9 herbis. oīb9 aīalib9 no
mina imposuit ⁊ oēs cursus stella
rū sciuit tanq̄ optim9 astronim9
ꝫ post pctm̄ hec oīa amisit. Vnde
apostol9 Obscuratū est insipiēs
cor eorū Et illud cognouit hōi eue
nire saluator Jō ait v̄bū p̄allega
tū. Fili ꝯfide remittūtur tibi pccā
tua. Quomō et q̄re hoc dicat oñt
p̄ñs euangeliū q̄d seq̄tur Euāgel'.
Ascendens ihs in nauiculam et
transfretauit. Nam ante trāsibat
illud mare sine naui vt ostēderet
suā deitatē: sicq̄ mō voluit trāsire
cū naui vt oñderet suam humani
tatē ⁊ venit ī ciuitatē suā que dici
tur capharnaū. q̄ ibi ml'ta mira
cula fecit Cū ītrauit eā offerebāt
ei paliticū iacētez in lecto. Et roga
bāt eū vt curaret ipsū: q̄ multos
ānos erat infirm9 ⁊ null9 medic9
poterat ipsū curaē. Dixit aūt dñs
ad īfirmū Cōfide fili mi remittūt̄
tibi pccā tua. Tunc scribe ⁊ phari
sei cogitabāt inter se Quis ē hic q̄
intermittit se dimittē pctā cuz ne
mo p̄t dimittē q̄ sol9 deus Videns
dñs cogitacōes illorū pessimoruz
dixit Quid cogitatis mala in cordi
bus vr̄is Quid est facilius dicere
dimittūtur tibi pccā tua. an dice
re surge et ambula Vt āt sciatis
q̄ filius hōis habet potestatez di
mittēdi hoīb9 ex sua diuinitate. di
co tibi paliticē Surge ⁊ vade ⁊ tol
le lectū tuū ⁊ vade in domū tuā Et
statī surrexit. Videntes turbe timu
erunt et glorificabant deum q̄ de
dit talez potestatē hominibus in
terra talia opera facere Ergo quo
ad rhēa Cōfide fili mi remittūtur
tibi peccata tua. Vnde sciendum
q̄ .iiij. modis debemus esse filij dei
vt nobis dicit verbum p̄allegatū
Primo patri nostro debemus assi
mulari. Secundo ipsum diligere.
Tercio eius correctiones paciēter
sustinē Quarto ī necessitate ad eū
recurrere Primo dico q̄ filij dei si
mus vt nobis dic̄ hoc verbū debe
mus nostro patri assimulari Vñ
videm9 q̄ si filij carnales assimu
lant̄ suo patri carnali. tūc diligit
eos plus q̄ si non assimularētur
Jta certe ē de nobis si ymago tri
nitatis in q̄ fecit nos similes sibi in
nobis mūda seruetur tunc erim9
sibi similes. vtz geñ. i. Faciamus
hoīez ad ymaginē et similitudinē
nrām Cum em̄ aīa de nihilo a deo
creat̄. trinitas statim imp̄mit op9
trinitatis in ipsā Et sic̄ deus trin9
in p̄sona ⁊ vnus ī essencia. Jta ta
lis viz anima vna in substācia tri
na in potēcia Nā p̄r potēciaz vt po
tēter. si vult p̄t resistere oībus im
pugnācijs dyabolice fraudis ⁊ h9

mūdi ⁊ carnalibus cōcupiscēciis
Et filius iprimit sapiēciā q̄ est sa
pientia patris qua aīa possit dis
cernē inter bonū ⁊ malū. Bonum
appetēdo: malum vero vitando. Et
spiritussanctꝰ iprimit i eā itellēm
q̄ poscit sp bonū ⁊ pficē de v̄tute in
v̄tutē ⁊ possit crescē i virū pfectū i
spiritualibꝰ Huiꝰ legimꝰ figurā i
gen̄. pincēna phara ōis vidit vitē
vnā ⁊ in ea tres ramos ⁊ vuas p
ducentes ac mittētes. quas vuas
accepit et expressit vinuz inde i ca
licem ⁊ dedit regi ⁊ rex acceptauit
gratanter et restituit eū i graduz
pristinū Ita moralit̄ pincēna pha
raonis sedēs i carcē est aīa sedēs
in corpe vt dicit apl̄s Quis me li
rabit de carcere mortis huiꝰ. Illa
aūt hz tres potēcias viz. memori
am. voluntatē. et intellectū. Debet
g̃ accipere tres vuas de illis tribꝰ
ramis q̄ sūt. ɔtricio. ɔfessio. et sa
tisfactio. et exp̄mē vinū ɔtricōis i
calicem cordis Vñ in ps̄. Potasti
nos vino ɔpūctionis. Et prestare
regi altissimo. et gratanter accep
tat tāq̄ p̄ clemētissimꝰ ⁊ restitu
et nos in gradū pristinū. Et sic in
illis tribꝰ potenciis viz memoria
volūtate ⁊ itellectu assimulamur
sibi. si bene has potēcias regiꝰ tūc
nos magis diligit sic̄ pater filiuz
q̄ sibi assimulat̄ Scdo dico q̄ filij
sumꝰ dei si dicat ad nos Fili remit
tunt̄ tibi pccā tua Nccē est vt sibi
grās p beneficijs nob̄ collatis re
feramꝰ. Vñ dicit bern̄. Ingratitu

doē ventus exsiccās oēz fontē grē
et mīe Nā videmꝰ q̄ filiꝰ hz vitam
corpaliter a patre iō ipsū natura
liter diligit tanq̄ creatꝰ ab ipso ⁊
spūaliter sumꝰ p filiū dei creati iō
meito xp̄m diligimꝰ Vñ iohes in
apoc̄. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos
a peccatis nostris in sāguine suo
Itē apl̄s ad ep̄h. ij. Sicut filij ca
rissimi ambulate i dilectione in q̄
xp̄s nos dilexit. Quia nulli creatu
re tantā dilectionē oñt sic̄ generi
humano. Nā creaturas supiores
nō redimit s̄ tm̄ hominē Et ipsas
supiores creaturas ad hoīz custo
diam ɔstituit Vñ i ps̄ Angel̄ suis
mādauit de te vt custodiant te in
oībꝰ vijs tuis Itē inferiores creatu
ras ad s̄uiēdū ordīauit vtz de sole
⁊ lūa ⁊ stellis et de terra q̄ nob̄ ser
uiūt cū fructibꝰ diuersis ⁊ de maria
aquis q̄ nobis seruiūt cū piscibꝰ
Vñ i ps̄ Oīa subiecisti sb̄ pedibꝰ
eiꝰ oues ⁊ boues ⁊c̄. volucres celi ⁊
pisces maris ⁊c̄. Iō ipsū veraciter
debēꝰ diligē sic̄ filiꝰ prēm. vt dicat
tibi v̄bū thēatis. Fili mi remittun
tur tibi pccā tua. Tūc dēs primo
oēm rem ꝓpter ip̄m quātūcūq̄ di
lectā postponē ⁊ ipsū dilectiōi tue
preponē Quia ip̄e ꝓpter te postpo
suit oīa trāsitoria Itez debes ꝓpter
ipsū ꝓpriā volūtatez abnegare Et
hec tria ait dn̄s petro. Petre dili
gis me: rn̄dit petrus. Dn̄e tu scis
q̄ amo te. dixit tercō petre amas
me Tūc tacuit ad tempꝰ modicū
cogitando quō te ita replicādo ter

interrogat Amas me. et rñdēs pe
trus: tercio dixit Tu scis dñe qꝛ a
mo te. Hic oritᷣ questio Quare sic
trib⁹ vicibꝫ interrogauit Rñdetur
Interrogauit p̄mo petre amas me
vt ꝓpter me oēs creaturas dimit
tas h⁹ mūdi ⁊ seq̄re me. Secundo
petre amas me vt ꝓpt̄ meā dilecti
onē inimicū diligas. qd̄ ē signuꝫ
maxime ꝑfectionis Tercō petre a
mas me ꝓpter meā ꝓpriā volūtatē
et teipsū relinq̄s ꝓpter dilcōeꝫ dei
Relinq̄t seipsū q̄ nāliter ē sup̄b⁹ ⁊
facit se humilē. ⁊ qui naturaliter
ē luxuriosus ⁊ facit se castuꝫ. Et q̄
naturaliter ē auar⁹ ⁊ facit se mise
ricordē. et sic pꝫ scd̄m ¶ Tercō dico
ꝙ debem⁹ eē filij dei vt nob̄ valeat
dicē. Fili remittunt̄ tibi pccā tua
eius correctiones paciēter sustinē
Vñ vide⁹ ꝙ filij boni sustinēt v̄ba
dura parentū ⁊ v̄bera dura nec iō
turbent̄. vt sapiēs in ꝓub̄. Qui di
ligit filiū augmētat virgā. Ita et
nos debē⁹ correctiones duās q̄s im
mittit ꝑ infirmitatē corporis ⁊ pri
uacōꝫ reꝝ tempaliū Vñ dic̄ aug⁹
Christus obediuit vt nos obediē
doceret. xp̄s sustinuit vt nos doce
ret sustinere. Sustineam⁹ g̃ celes
tis patris nostri flagellationem
Vnde ꝓubi. Fili mi disciplinā pa
tris tui ne abicias. ⁊ ne deficias
cū ab eo corrigeris Quem de⁹ dili
git corrigit hic vt exaltet ī futuro
Exēplū habem⁹ in p̄re nāli q̄ si hꝫ
filiū quē tenerrime diligit et vide
rit ipsū peccaē corrigit ip̄ꝫ ne ma
ius malū seq̄t̄. vtꝫ in figura c⁹ dā
rōni. Qui habuit filiū quē dilexit
noīe lucrecius. et dimisit sibi oēꝫ
volūtatē nec correxit tādē furaba
tur ⁊ app̄hēdebat̄ ⁊ cū ad suspendē
dū duceret̄ petiuit vt p̄ri suo vnuꝫ
v̄bū posset loq̄ Et tandē p̄r fuit vo
catus ad filiuꝫ ⁊ fili⁹ dixit Dilecte
pater da m̄ osculū añq̄ moriar Et
cū p̄r voluit osculari filiū. fili⁹ vo
luit app̄hēdē nasū p̄ris et mordē
Dixit ad patrē Pater si me dilexis
ses naturalē filiū ī iuuētute mea
me bñ correxisses. ꝫ ex quo me ñ
correxisti ⁊ volūtatē meā dimisisti
sū ꝯfusio tua ⁊ oīm amicoꝝ meoꝝ
⁊ mortē turpissimā me oꝫ sustinē
Ne ergo sim⁹ ꝯfusio oīm amicorū
nostroꝝ in die iudicij vult nos h̄
deus vt pater misericors corripere
ꝑ adūsitates vt valeat nos in die
iudicij exaltare dicēs Venite filij
bñdicti patris mei ꝑcipite regnū
Et sic patet terciuꝫ ¶ Quarto dico
Qui vult esse fili⁹ dei dilectus vt si
bi valeat dicē. Fili mi remittunt̄
tibi peccata tua Debet in necessita
te ad deū tanq̄ ad patreꝫ recurrē
suū auxiliū īuōre Vñ vide⁹ ꝙ fili⁹
licꝫ offendit patrē suū nālem cuꝫ
sit ī necessitate recurrit ad patreꝫ
vtꝫ de ātiq̄ lege et noua In ātiq̄ le
gim⁹ de absolon q̄ offendit patrē
suū dauid ⁊ tñ cū p̄r filiū in neces
sitate vidit ⁊ audiuit filiū ex rela
cōe trib⁹ lanceis trāffixuꝫ a ioab
ait. Quis mihi det vt moriar ꝓ te
fili mi absolon. Ita ⁊ nos quāuis

dauz offēdim⁹ dēem⁹ tū i oī tribu
lacōe suū auxiliū iuocare Vñ ds
in ps. Ad dñm cuz tribularer da
mauia exaudiuit me Itē pz in no
ua lege de filio pdigo q̄ consūpsit
oēz sbstam a patrimoniū inutiliē
tādē venit i tātā miseriā vt cupēt
saturaī de siliq̄s q̄s porci māducā
bant et nemo illi dabat. Et dixit
Vadā ad pātē meū a dicā ei Pat
peccaui fac me sicvnū de mercena
ris tuis Et mia mot⁹ pī sup filiū
et dedit ei tria dona. pmo dedit ei
pmā stolā. primū anulū i manu
a calciamēta i pedib⁹ a fecit cuiui
um Ita pater nē celestis quē mul
tū offendim⁹ malis cogitacōib⁹
mal' verb malis opib⁹ tū i necita
te a āgustia nrā in quib⁹ fum⁹ p
peccā possim⁹ ad prem recurrē adi
cē O pī q̄ es i celis peccaui cōtra te
nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹ ß me ad
miaz tuā recipe a fac me sicvnū de
famul' tuis Qd vidēs pat celestis
dat nob pmā stolā v grāz quā a
misim⁹. dat nob anulū v caritatē
calciamēta in pedib⁹ v bonas af
fectiōes. q facit nob cuiuiū pane
celesti nos reficiēs Et dt nob vbū
thematis pallegatū Cōfide fili re
mittuntur tibi pccā tua.

Dmcā. xx. f. lxi.
Loquebat ibc pricipib⁹ sac
dotū pharisei a discipulis
suis Math. xxj. Nota iste rex m'tū
ab hoib⁹ laudat q̄ ñ solū iuitat v
bis hoies ad curiā suam. ß ec mit
tit vbiqz locoz nūcios vocādo ad
curiā suā a illā eis aperit oib⁹ ad
itrādū libē a vias facit pacificas
vt null⁹ q̄ ptinet ad regē pōt sibi
viā ipedie Ita fecit salomō rex sa
pientissi⁹m ātiq̄ lege ferēs sceptū
Ordiauit duodecī sapientissimos
toti⁹ regni sup pnisione de vijs re
galib vt vmusq̄ sqz posset pacifice
ire ad curiā suaz. Ita spualiter fec
dñs nr ibs xp̄s tenēs sceptruz no
ue legis mie a grē. vt dicit iob. in
apo. Ipse ē rex regū a dñs dñanti
um Merito laudād⁹ sup oēs gen
tes a reges Quia ipē ñ solū iuitat
ymo curiā celestis regni aperit vi
as fecit planas supplicat opellit a
donat munera diusa vt ad ip̄z ve
niam⁹ vtz in euāgelio Loquebat
ibs principib⁹ sacdotū pharisei
et discipulis dicēs Textus.
Simile ē regnū celoru hoi regiq̄
fecit nupcias filio suo. et misit s
uos suos vocare iuitatos ad nupti
as a nolebāt venire Iterū misit a
lios suos dicēs Dicite iuitatis ecce
prādiū meū paui thauri mei a al
tilia v voluceres occisi sūt a oia pa
ta Illi āt neglexerūt a abierūt. ali
usi villaz suā. ali⁹ ad negociacōz
suā Reliq̄ vo tenuerūt suos eius
et otumelijs affectos occiderunt
Rex āt cū audisset irat⁹ ē Et missis
exercitib⁹ suis pdidit homicidas
illos a ciuitates eoz succendit. Et
tūc ait seruis suis. Nupcie q̄dē pa
te sūt. ß q̄ fuerūt iuitati nō fuerūt
digni. Ite g ad exit⁹ viarū a quos